

LADY - Marika Tyynismaan paperipukuja | Näytönpaikka 8.1.-7.2.2010

Lady.

Marika Tyynismaan paperipukuja

Näyttely Suomen käsityön museon Näytönpaikassa 8.1.-7.2.2010

Lady on tutkimusmatka naiseuteeni sekä kolmenkymppin kriisin selättämistä paperipukujen avulla.

Tekniikkana olen käyttänyt sekatekniikkaa, mutta pääosassa ovat paperi ja vapaakonekirjonta. Paperikaupungin tyttönä olen pyytänyt UPM :lta rullaloppuja ja heille kelpaamatonta paperia. Paperipukuihin nivoutuu lapsuuteni kuuden aamut, kun äitini ja isäni lähtivät tehtaalle töihin tai kun itse kesätyöläisenä kuljin vanhempieni jalanjalkia. Puvuissa ovat myös isäni sanat: Tältä haisee raha (kun tehdas tuoksahti.)

Paperissa on minun elämäni päivät, lapsuudesta aikuisuuteen ja seuraavalle polvelle.

Lisätietoja

Tekstiilimuotoilija
Marika Tyynismaa-Joukosalmi
050 305 0944
Torpantie 1
68500 Kruunupyö
marikatyynismaa(at)hotmail.com

Kuvassa: Eri-ikäiset naiset kokoontuvat yhdessä tekemään käsitöitä. Kuvaaja Leila Taittonen.

Omin käsin kaunista ja hyödyllistä.

PuikkoSET

Näyttely Suomen käsityön museon Näytönpaikassa 9.2.- 7.3.2010

PUIKKOset on spontaanisti vuonna 2008 syntynyt ja kehittynyt neulojien ryhmä. Aluksi nuori äiti halusi oppia neulomaan perinteisen vauvanpäähineen ja kysyi neuvoa ystävältään. Sovittiin tapaaminen ja mukaan tuli muutama naapurikin. Myöhemmin mukaan liittyi yhä uusia jäseniä, kun joku toi äitinsä, ystävänsä, työtoverinsa. Näin syntynyt ystävyys yhdistää ja ystävän ystäväkin on tervetullut. Vierailijoita on pistäytynyt aina Intiasta saakka ja ryhmä on itsekin vierailut käsityömessuilla ja muissa käsityökohteissa.

Ryhmä kokoontuu keskiviikkoisin vuorollaan kunkin kodissa, nyttikestiperiaatteella. Näin on opittu tuntemaan oman kaupungin eri osia alueena Laajavuori-Kortepohja-Kortemäki-Kypärämäki-Kuokkala-Jyskä-Nenäinniemi-Säynätsalo. Ikäjakauma on nuorista ikäihmisiin ja onpa lapsiakin ollut mukana. Kokeneemmat saavat ilon siirtää osaamistaan ja käsityöperinnettä aloittelijoille, jotka saavat nauttia itse tekemisen ja onnistumisen ilosta. Nuorten innokkuus tartuttaa luovuuden ja kokeilemisen halun muihinkin. Nuoret löytävät netistä ja lehdistä asioita, mistä vanhemmatkin oppivat uutuuksia (esim. heijastinlangan käyttö.) Anti on molemminpuolista.

On kokeiltu erilaisia lankatekniikoita suurella menestyksellä: frivolité, salomoninsolmu, haarukkapitsi, koukkuaminen, solmeilu, sormivirkkaus, nauhan teko kangaspuilla... Osataan taas tehdä myös sukkia ja lapsia arkikäyttöön. Luovuus ja käytännön tarpeet yhdistyvät.

Kokoontumisten tärkeä anti on sosiaalisuus. Se on tärkeää niin eläkeikäisille kuin nuorille perheenäideillekin. Käsityötä tehdessä voidaan puhua myös kirjoista, teatterista, musiikista, ajankohtaisista kysymyksistä yms. Kerrotaan myös lapsista ja lastenlapsista, joille tuotokset monesti menevätkin. On ilo olla eri-ikäisten seurassa: vanhakin nyt nuortuu!

Motivaation kulmakivi on ilo: *"Minä osasin!" "Sinäkin osaat!" "Tein sen itse!"*

Puikkoset kokoontuvat opettelemaan viitelöintiä Suomen käsityön museon Avoimessa PAJASSA Ystävänpäivänä 14.2.2010 klo 14-17. Tervetuloa kyselymään, miten perustetaan oma käsityöpiiri ja miten se käytännössä toimii.

Lisätietoja

Else Heikkilä

else.heikkila(at)elisanet.fi
040 8610123

Leila Taittonen
leila.taittonen(at)elisanet.fi
044 – 34 78563

Kuvassa Äänekosken Hiskinmäen koulun 9-luokkalaisen Iiris Turusen nukke. Kuva Suomen käsityön museo Raija Manninen.

Kässää – Jee!

Koulukäsitöitä Keski-Suomesta

Näyttely Suomen käsityön museon Näytönpaikassa 9.3.-5.4.2010

”Kässää – Jee!” -näyttely tuo ohikulkijan ihailtavaksi tämän hetken koulukäsitöitä. Näyttelyä ovat olleet luomassa Jyväskylän sekä ympäröivien kuntien peruskoulujen oppilaat, aina alakoulun luokilta yläkoulun yhdeksäsluokkalaisiin. Näyttely sisältää erilaisia koulukäsitöitä, pieniä ja suuria, hyvin vaihtelevin tekniikoin toteutettuna. Esillä on muun muassa itse värjätystä langoista neulottuja töitä, laaja kirjo huovutettuja töitä, kuvansiirtoa eri materiaaleille sekä aurinkovärjättyjä tekstiilejä. Oppilaat ovat toteuttaneet hienoja juhlavaatteita sekä lastenvaatesarjan kierrätysmateriaaleista. Nuket sekä vaihto-opetuksen työt edustavat sekatekniikkaa ja integroivaa tekstiilityötä.

Tarkoitus on esitellä kokonaiskuva tekstiilityön nykytrendistä, mitä ja millaisia töitä opetus suunnitelma tänä päivänä edellyttää. Näyttely on mahdollisuus kiinnittää huomiota peruskoulun käsityöhön ja osallistua ajankohtaiseen keskusteluun taito- ja taideaineiden tuntijaoista. Mikä tärkeintä haluamme antaa oppilaille onnistumisen elämyksiä sekä innostaa nuoria oppimaan käsityön keinoin.

Lisätietoja

Mari Tiainen
tiainem2@hotmail.com
044 3597684

Tea Dill-Rytkönen
tea.dill-rytkonen@laukaa.fi
040 7305593

PuNainen – Huopatekstiilejä.

Veera Kuure ja Sari Suomu, Jao/tekstiili

Näyttely Suomen käsityön museon Näytönpaikassa 7.4.-2.5.2010

Muodokasta huopaa sisustukseen ja pukeutumiseen - kahden huovuttajan raikas, runsas ja rehevä näkemys villasta.

Valmistimme Jyväskylän aikuisopistosta tekstiiliartesaaneiksi keväällä 2010. Yhteisnäyttelymme PuNainen koostuu opiskeluaikana suunnitelluista ja valmistetuista tekstiileistä. Pohdittuamme näyttelymme nimeä ja teemaa huomasimme, että tekstiileitämme yhdistävä tekijä oli punaisen eri sävyt. Punaisen lisäksi näyttelyyn päätyi mukaan myös ripaus raikkaita vihreän ja valkoisen sävyjä.

Meille punainen on naisellisuuden, kauneuden ja ilon väri. Punainen tuo lämpöä, tunnelmaa ja kodikkuutta. Se edustaa myös voimaa, rohkeutta, vahvuutta ja päättäväisyyttä.

Veera Kuuren Huopaprinsessan juhlapuvusta heijastuu kaikki punaisen parhaat ominaisuudet, punainen on taittunut keltaisella ja saanut oranssin värin hohtamaan. Sari Suomun sisustustekstiileissä punainen on saanut syvyyttä sinisen ja ruskean läsnäolosta, tuoden lämmön ja kodikkuuden osaksi tuotteita.

Sarin ajatuksia huovasta

Opiskellessani huovutusta löysin ja oivalsin jatkuvasti lisää huovan mahdollisuuksista. Villan hyvät ominaisuudet mm. kosteudenimukyky, lämmöneristävyys, hengittävyys, rypistymättömyys, pehmeys ja joustavuus antavat mahdollisuuden käyttää huopaa moneen tarkoitukseen. Myös huovan muokkaaminen kolmiulotteiseksi tekee siitä itselleni ylivertaisen materiaalin muihin tekstiileihin verrattuna. Olen suunnitellut ja valmistanut huovuttamalla erilaisia sisustus- ja koristetekstiilejä.

Suunnittelun lähtökohtana olen käyttänyt mm. tyyliuuntia, kulttuuria ja suomalaista perinnettä. Erityisesti pidän perinteisistä huovan kuviointitavoista, jotka ovat jopa tuhansia vuosia vanhoja ja peräisin Aasiasta. Myös Mongolian eri kansalaisuuksien perinteiset huovan valmistus- ja kuviointitavat ovat vaikuttaneet omaan tekstiilin suunnitteluuni. Suomalaisessa tekstiiliperinteessä vanhat upeat ryijyt, niiden aikakaudelle tyypilliset värit ja kuviot innostavat tutkimaan niitä aina uudestaan. Ryijyt ovat muuttuneet ajan saatossa myös hyvin rohkeaksi tekstiilitaiteeksi. Olen omissa huopatekstiileissäni yhdistänyt huovutusta ja ryijyteknikkaa ja saanut siitä syntymään ”ryijytetyt”- seinätekstiilin.

Veera ja huopa

Opiskeluaikana olen raottanut ovea huovan ihmeelliseen maailmaan ja odotan malttamattomana tulevaa matkaani. Huovasta olen löytänyt oman ekologisen materiaalini, jonka työstämisen mahdollisuudet ovat rajattomat. Huopa muokkautuu käsissäni niin ohuen herkiksi asusteiksi kuin kulutusta kestäviksi sisustus- ja käyttötuotteiksi. Aikaisempi pukuompelijan ammattini vetää minua aina uudelleen myös vaatetuksen pariin. Huovan kautta olenkin löytänyt uusia näkökulmia istuvan vaateen käsitteeseen ilman kaavojen rajoittavuutta.

Lisätietoja

Sari Suomu
sari.suomu(at)elisanet.fi

Veera Kuure
veera.kuure(at)jyu.fi

Kuva: Maire Ahonen

Elämän helmiä – tekstiilitöitä.

Maire Ahonen ja Sari Tuomainen, Jyväskylän aikuisopisto, tekstiili

Näyttely Suomen käsityön museon Näytönpaikassa 4.-30.5.2010

Käyttö- ja sisustustekstiilejä huovuttaen ja painaen.

Halusimme tuoda näyttelyymme kevään raikkautta ja keveyttä huovutuksen ja kankaanpainannan keinoin. Villan käsittely eri tekniikoin ja yhdistely muihin materiaaleihin ovat huovutuksen peruselementtejä, jotka antavat mielikuvitukselle siivet. Kankaanpainannassa värien ja sommittelun avulla saa tarkkojakin kuvioita luonnosta.

Mairen kevyet pitsimäiset huivit ja Sarin raikkaat kukat pursuavat kevään henkeä. Nämä työt ovat helmiämme kahden vuoden opiskelusta artesaaniksi.

Hetken helmistä vaihtelevista elämä punottu on.

Tuhat helmeä niitylle putoo, tuhat kiveä kimmeltää.

(Lainaukset suomalaisista kansanrunoista)

Lisätietoja

Maire Ahonen
maire.ahonen(at)pp.inet.fi

Sari Tuomainen
sari.tuomainen(at)elisanet.fi

Käsillä

Taitoa - iloa - muotoa

Näyttely Suomen käsityön museon Näytönpaikassa 8.6.-1.8.2010

Jyväskylän käsityökoulu 20 vuotta - Jyväskylän käsityökoulun kesänäyttely kertoo tekemisen ilosta ja erilaisista elämyksistä käsityössä ja muotoilussa.

Lukuvuoden 2009-2010 teemana on ollut Taiteidenvälisyys. Pajoissa monipuoliset materiaalit; metalli, lasi, villa, paju, savi, hopea, paperi ja värit hakivat muotoaan eri tekniikoiden avulla synnyttäen erilaisia elämyksiä, kokemuksia, tarinoita ja esineitä sekä tuotteita.

Keski-Suomen käsi- ja taideteollisuus ry Aivia aloitti käsityön taiteen perusopetuksen antamisen keväällä 1990 Jyväskylässä. Tällä hetkellä Aivia järjestää käsityön taiteen perusopetusta Jyväskylässä, Saarijärvellä ja Joutsassa. Lukuvuonna 2009-2010 Jyväskylässä opiskeli 30 ryhmässä noin 280 oppilasta. Vuonna 2004 perustettiin Nikkari-ryhmiä, joissa opetus painottuu esinesuunnitteluun ja esineiden valmistukseen.

Käsityön taiteen perusopetuksen suuntautumisvaihtoehdot ovat esinesuunnittelun ja esineiden valmistus, tekstiilin ja vaatetuksen suunnittelu ja valmistus sekä ympäristön suunnittelu ja rakentaminen. Käsityökoulu antaa käsityön taiteen perusopetuksen laajan oppimäärän mukaista opetusta lapsille, nuorille ja aikuisille. Monipuolisten materiaalien ja tekniikoiden työstäminen kehittää yksilön kokonaispersoonallisuutta, esteettistä valintakykyä sekä kannustaa luovaan ongelmanratkaisuun käsityön suunnittelu- ja valmistusprosessissa.

- **Varhaisiän opinnot:** työn ja onnistumisen ilo sekä omaan osaamiseen luottaminen ovat tärkeimpiä asioita opinnoissa.
- **Käsityön perusopinnot:** oman työn suunnittelu ja suunnitelman toteuttaminen valmiiksi tuotteeksi kehittää pitkäjänteisyyttä, henkilökohtaista vastuuta työskentelystä ja luovaa ongelmanratkaisutaitoa.
- **Käsityön syventävät opinnot:** taitojen karttuessa kyky taiteelliseen ilmaisuun ja teknisiin ratkaisuihin kehittyy käsityön avulla.

Näyttelyn tarinoita ja esineitä voit tulla katsomaan, kokemaan ja näkemään Suomen käsityön museon Näytönpaikkaan, Kilpisenkatu 12, Jyväskylässä. Ikkunanäyttely on avoinna 24 tuntia.

Lisätietoja

Jyväskylän käsityökoulu / Taitokeskus Aivia
rehtori Maire Valkonen
p. 0103871032
Kiväärיתהaankatu 8, 40100 Jyväskylä
www.aivia.fi

Jyväskylän kansalaisopiston KUVATAIDEKOULU

Näyttely Suomen käsityön museon Näytönpaikassa 3.-29.8.2010

Jyväskylän kansalaisopiston KUVATAIDEKOULUn näyttelyssä Näytönpaikan ikkunassa voi ihastella elokuun 29. saakka lasten ja nuorten valmistamia töitä. Ohikulkijoita ilahduttavat näyttelytyöt ovat poimintoja lukuvuoden 2009-10 oppilaiden tekemistä töistä.

Esillä on kuvanveisto-muotoilutyöpajan neulahuovutettuja eläinveistoksia, maalaustyöpajalaisten materiaalikokeiluja, esimerkiksi karkki- lusikkamaalaus sekä eri ikäisten oppilaiden taidegrafiikkaa.

Taustaa

Jyväskylän kansalaisopiston kuvataidekoulu perustettiin 1988 Jyväskylän maalaiskuntaan. Kuvataidekoulu antaa YLEISEN ja LAAJAN oppimäärän mukaista kuvataiteen perusopetusta Jyväskylän seudulla. Sen toimipisteet sijaitsevat entisen maalaiskunnan alueella Jyskässä, Palokassa, Tikkakoskella ja Vaajakoskella sekä Jyväskylän Grafiikkakeskuksessa. Kuvataidekoulu hallinnoi Jyväskylän kansalaisopisto.

Kuvataidekoulussa opiskelee vuosittain n. 200 lasta ja nuorta. Opinnot jakautuvat seuraavasti:

- Varhaisiän opinnot 5 - 6 -vuotiaille 60 t / vuosi
- Perusopinnot 7 - 9 -vuotiaille 60 t / vuosi
- Perusopintojen pientyöpajat 10 - 12 -vuotiaille 60 - 120 t / vuosi
- Syventävät työpajaopinnot 13 - 19 -vuotiaille 100 - 200 t / vuosi
- Työpajat: Arkkitehtuuri ja ympäristösuunnittelu, Digitaalinen kuva / Valokuvaus, Elokuva ja video, Muotoilu ja kuvanveisto, Piirustus ja maalaus, Taidegrafiikka, Tekstiilitaide.

Lisätietoja

Vapaita oppilaspai kkoja voi tiedustella lukuvuoden aikana kansalaisopiston toimistosta: Vapaudenkatu 39 - 41, Jyväskylä.

Opistos sihteeri Pirjo Linna, 014 2664079

Suunnittelijaopettaja Jarmo Laaksonen, 014 2664075, 0505237721

Sähköpostiosoitteet muotoa etunimi.sukunimi@jkl.fi

Kuvassa: Hurmo -kaulakoru. Materiaali: hopea (925), puuhelmet, teräsvaijeri. Kuva: Sami Perttilä.

Floral mysticus ja muita tarinoita koristautumisesta

Tytti Lindströmin kokeellista korumuotoilua

Näyttely Suomen käsityön museon Näytönpaikassa 31.8.-26.9.2010

Tytti Lindströmin (s. 1980) näyttelyn teema käsittelee ihmisten loppumatonta ja välillä selittämätöntäkin tarvetta koristautua sekä moninaisia tarinoita koristautumisen takana. Millaisesta tunteesta kumpuaa halu lisätä jokin viesti tai merkitys, koru, kehoonsa? Koru muistuttaa mielen ja ruumiillisuuden tärkeästä yhteydestä ja kehon ominaisimmasta tilasta, liikkeestä, olemassaolon tunteesta.

Lindström on valmistunut vuonna 2003 Kuopion Muotoiluakatemiasta ja perustanut toiminimen Design Tytti Lindström neljä vuotta myöhemmin. Vuodesta 2008 lähtien hän on asunut ja työskennellyt Helsingissä erilaisten taiteellisten projektien ja piensarjatuotannon parissa.

Lindströmin työt tasapainottelevat kaupallisen ja käsitteellisen korun välimaastossa, luoden fantasiaa. Erilaiset tunnetilat vaativat erilaiset voimakorunsa, joilla ilmentää sisäistä ulkoisesti. Lindström on käyttänyt koruissaan pääosin hopeaa yhdistettyinä muihin materiaaleihin, kuten puuhun ja nahkaan. Koruille on ominaista lankamaiset materiaalit, liikkuvat rakenteet metallissa sekä päättymättömyys, jota ei sovi rikkoa lukoilla.

- Koen mielenkiintoisena liukuvilla käsitteillä leikkimisen sekä määrittelemättömien, ”harmaiden” alueiden tutkimisen. Töitäni yhdistäviä teemoja ovat kehollisuus, varioitavuus sekä tunne liikkeestä, kertoo Tytti Lindström.

Lisätietoja

Tytti Lindström
puh. (050) 327 1805
www.tyttilindstrom.com

Kuvassa: Heijastin on piilossa tekstiileissä, mutta heijastelee käyttäjänsä liikkeitä hämärän aikaan. Kuva: Pauliina Ahonen 2010

Heijastuksia - heijastin piilossa tekstiileissä

Pauliina Ahosen tekstiilejä

Näyttely Suomen käsityön museon Näytönpaikassa 28.9.-24.10.2010

Heijastuksia - heijastin piilossa tekstiileissä –näyttelyssä on esillä tekstiilimuotoilija Pauliina Ahosen käsin kudottuja asusteita, joissa on käytetty heijastinlankaa. Malliston tavoitteena on tuoda markkinoille erilainen ratkaisu heijastimen käyttöön sekä muistuttaa liikkumisen turvallisuuden tärkeydestä. Malliston jujuna on se, että heijastin on kuin piilossa tekstiileissä, mutta heijastelee käyttäjänsä liikkeitä hämärän aikaan.

- On tärkeää, että nykyään tuotteiden suunnittelussa otetaan huomioon niiden monimuotoisuus. Tavaraa tuotetaan markkinoille hurjia määriä päivittäin, joten mm. muotoilijoiden vastuulla on suunnitella tuotteita, jotka palvelevat käyttäjänsä mahdollisimman hyvin. Heijastus-malliston tuotteissa yhdistyy laadukkaat materiaalit, käsityö ja turvallisuus, kertoo Pauliina Ahonen.

Heijastus-mallisto on saanut alkunsa vuonna 2006 Ahosen vielä opiskellessa. Tällöin mallisto tuotiin julkisuuteen Heijastus-näyttelyssä, jossa esillä tuli huiveja, laukkuja ja hameita. Mallisto sai tuolloin Itä-Suomen Liikenneturvallisuus-palkinnon, jonka luovutti maaherra Pirjo Ala-Kapee.

Sittemmin mallisto on laajentunut lasten hattuihin ja erilaisiin laukkumalleihin. Suunnitelmissa on lisätä lasten pukeutumiseen lisää tuotteita.

Lisätietoja

Tekstiilimuotoilija Pauliina Ahonen
etunimi.sukunimi@gmail.com
puh. 044 3634296
www.designdice.fi

Naamiogalleria

Eila Hämäläisen ja Kaarina Pekkalan karnevaalinaamioita

Näyttely Suomen käsityön museon Näytönpaikassa 26.10 – 21.11.2010

Tässä näyttelyssä esillä olevat naamiot on valmistettu venetsialainen naamioperinteen mukaan huopapaperista (woolpaper), mutta ne ovat Hämäläisen ja Pekkalan omia malleja. Naamio voi toimia esteettisenä, hauskana koristeena. Mutta kiehtova on kysymys: mitä on naamion takana?

Naamioituminen on monissa kulttuureissa yleistä erilaisten vuotuisjuhlien, karnevaalien ja rituaalien yhteydessä. Kyseessä on sekä arjesta poikkeavan roolin ottaminen että piiloutuminen naamion taa. Naamio suojaa kasvot, muuttaa statusta ja hämää, ehkä hännääkin. Se antaa kantajalleen suuremman tai vapaamman roolin yhteisessä tapahtumassa ja ilmaisunvapauden.

Venetsialaisten naamioperinteestä muodostui aikanaan ainutlaatuinen osa jokapäiväistä elämää, naamioista luovuttiin vain kesähelteillä. Niitä tarvittiin mm. koska ylimykset valitsivat päämiehensä vaaleilla, ja saattoivat myös koska tahansa erottaa epämieluisan edustajansa. Jatkuva taistelu vallasta uuvutti ja pakotti vallankäyttäjät maskien taa. Naamion takana saattoi purkaa paineita, rentoutua ja höllentää normeja. Naamion suojista kansa saattoi myös vapaasti pilkata vallanpitäjiä. Suosittuja olivat italialaisen katuteatterin, commedia dell'arten, karikatyyrit ahneista kauppiaista, toloista maalaisista, tärkeileivistä virkamiehistä tai naiiveista rakastavaisista.

Tässä näyttelyssä esillä olevat naamiot ovat omia mallejamme. Osin naamiopohjat mukailevat perinteisiä venetsialaisia karnevaalinaamioita, kuten esimerkiksi *bauta*, *volto*, *nasone* tai salaperäinen, viettelevä *moretta*. Syntyneet hahmot ovat kuitenkin omia luomuksiamme. Osin arkipäiväisiäkin tai luonnosta ja vanhoista tarinoista nousseita tai nykyajan idoleista hahmonsa saaneita. Naamio voi toimia esteettisenä, hauskana koristeena. Mutta kiehtova on kysymys, mitä on naamion takana? Kuka hän on, mitä hän edustaa? Miksi hän kätkeytyy? Nykypäivän arjessa naamioituminen näyttää jatkuvan esimerkiksi facebookissa, naamakirjassa, sosiaalisessa mediassa, jonka monia käyttäjiä viehättää julkinen esiintyminen tuntemattomana tai toisella identiteetillä. Kasvokkainkin ihminen voi eri syistä pitää naamioita kanssakäymisessä.

Olemme viime vuosina perehtyneet venetsialaiseen tapaan valmistaa naamioita huopapaperista (woolpaper) ja toteuttaneet itse suunniteltuja naamioita. Naamion perinteinen työstäminen alusta lähtien kipsimuottien teosta paperinaamiopohjan valmistamiseen ja pintakoristeluun on hidas prosessi, mutta se vei meidät mukanaan. Erilaisten hahmojen tuottamiseen on loputon määrä vaihtoehtoja.

Naamiogalleriamme hahmot olivat ensimmäisen kerran esillä tammikuussa 2010 Helsingin kaupunginkirjastossa. Nyt toivomme, että galleriamme hahmot, aiemmat ja uudet, tuovat katsojille oivaltamisen iloa täällä Jyväskylässä.

- Eila Hämäläinen ja Kaarina Pekkala

Lisätietoja

Huom! Näyttely puretaan jo sunnuntaina 21.11.

Kaarina Pekkala
puh. 050 5612 456
kaarinapekkala(at)gmail.com

Kuva: Teija Ässämäki

Talvipäivänseisaus

TEKSTIILITÖITÄ - ihmisten iloksi pehmeyttä, lämpöä ja valoa

Jyväskylän aikuisopiston tekstiiliartesaaniopiskelijoiden, Marjo Suhosen ja Teija Ässämäen näyttely Suomen käsityön museon Näytönpaikassa 23.11.- 19.12.2010

Aurinko pysyy muutamia päiviä pesässään – on talvipäivänseisaus, jota vanha kansa kutsui pesäpäiviksi.

On aika rauhoittua, vetää henkeä, pysyä pesässä.

Aihetta on kuitenkin juhlaan; talvipäivänseisaus on myös lupaus tulevasta valosta!

Näyttelyä suunnitellessa olemme pohdiskelleet vuodenajan pimeyttä ja kiireen tuntua. Vastapainoksi niille halusimme luoda pienen, rauhoittavan valonpilkahduksen pimeän luonnon ja kaupungin levottomuuden keskelle. Käyttämämme lilan eri sävyt, harmaa, valkoinen ja tummansininen, ovat levollisia ja harmonisia värejä. Luonnonmateriaalit - villa, silkki ja puuvilla - tuovat puolestaan lämmön tuntua kylmään alkutalveen. Ilmaisussamme haemme innoitusta menneestä, tätä päivää unohtamatta. Ajatuksiemme ja ideoidemme esiintuomiseen pyrimme eri tekniikoin: Marjo kutoen, Teija huovuttaen. Molempien töitä maustaa usein myös kirjonta.

Lisätietoja

Teija Ässämäki
teija.assa(at)luukku.com
puh 040 751 9985

Marjo Suhonen
marjo.suhonen(at)gmail.com

Kuvassa Säynätsalon alueseurakunnan ja Muuratsalon koulun neljäsluokkalaisten yhteistyönä valmistamat puput valmiina lähtemään Nepaliin. Kuva: Terhi Takkinen.

Lämmöllä

Suomen käsityön museon kokoama näyttely hyväntekeväisyyskäsitöistä

Näyttely Suomen käsityön museon Näytönpaikassa 22.12.2010 – 6.2.2011

Suomen käsityön museo haluaa tänä jouluna nostaa esille käsityötä hyväntekeväisyyden muotona. Museon ikkunanäyttelyyn Näytönpaikkaan on koottu Lämmöllä–näyttely käsitöistä, joita erilaiset järjestöt, yhdistykset ja porukat ovat valmistaneet ja lahjoittaneet suuria määriä niin kotimaisiin kuin ulkomaisiin avustuskohteisiin.

Lämmöllä-näyttely on yksi Euroopan vapaaehtoistoiminnan juhluvuoden 2011 tapahtumista. Juhluvuoden tavoitteena on luoda suotuista toimintaympäristö vapaaehtoistyölle, tunnustaa vapaaehtoistyön taloudellinen arvo ja uusien vapaaehtoisten saaminen mukaan toimintaan. Vapaaehtoistoiminta on osallistumista ja vaikuttamista parhaimmillaan.

Osallistujia näyttelyyn etsittiin netin kautta. Nettilomakkeella kysyttiin: mistä idea syntyi hyväntekeväisyyskäsitöiden tekemiseen ja mitä tehtiin ja millä aikavälillä. Haluttiin myös tietää, montako ihmistä ja minkä ikäisiä osallistui projektiin. Kysyttiin myös, kenelle käsitöitä tehtiin ja miten ne toimitettiin perille sekä miten ne on otettu vastaan. Vastaajia pyydettiin lähettämään esimerkkejä käsitöistä sekä valokuvia. Mukaan ilmoittautui 24 ryhmää eri puolilta Suomea. Osa halusi lahjoittaa työnsä museon kokoelmiin kertomaan jälkipolville tämän hetken hyväntekeväisyyskäsitöistä.

Näyttelyyn tuli mm. villasukkia, neulottuja Äiti-Teresa peittoja, Unicef-nukkeja, unikavereita, sytomyssyjä syöpäsairaille, tilkkupeittoja keskosille, vauvanlapasia vastasyntyneille, neulenuttuja etiopialaisille vauvoille sekä pieniä koristehattuja, joita Mummonkammarin hattumummot ovat tehneet 20 vuoden aikana n. 33 500 kpl. Niistä saatu tuotto on tähän mennessä ollut 67 603,20 euroa. Ahkerat kädet saavat paljon hyvää aikaan.

Sukat eivät lämmitä vain jalkoja vaan saajien [Venäjän arktisten alueiden vankien] sydämiä, että yksinkertaisesti joku kaukainen, tuntematon ihminen voi välittää heistä niin paljon, että kutoo heille sukat.

Käsitöistä koottiin ikkunanäyttely, valokuvista ja tiedonannoista koottiin nettinäyttely.

Lämmöllä-näyttelyn ajan (22.12.2010 – 6.2.2011) ryhmät voivat ilmoittautua mukaan nettinäyttelyyn täyttämällä [lomakkeen netissä](#) ja lähettämällä valokuvia.

Teimme tämän sinulle lämmöllä Netinäyttelyn:

www.craftmuseum.fi/lammolla

Lisätietoja